

Ένα δώρο για τον μαθένα

Μια Χριστουγεννιάτικη Ιστορία



Birdie Black & Rosalind Beardshaw

File
nic
u

Στον Άντριαν
B.B.

Στην ανιψιά μου Γκρέισι, με αγάπη
R.B.

Πρώτη έκδοση Ιανουάριος 2012
ISBN 978-960-9527-35-4

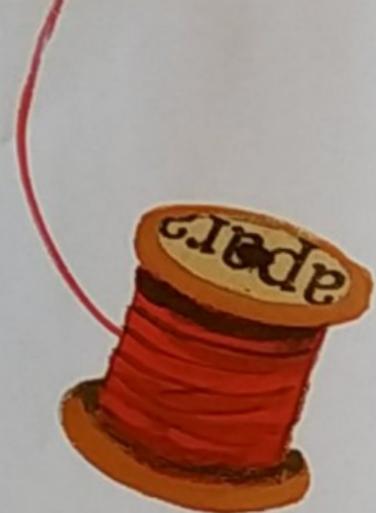
Τίτλος πρωτοτύπου
Just Right

Κείμενο Birdie Black
Εικονογράφηση Rosalind Beardshaw
Απόδοση: Φίλιππος Μανδηλαράς

© 2012, Copyright Nony Crow Ltd
© 2012, Copyright Εκδόσεις Ίκαρος (για την Ελληνική γλώσσα)

Το βιβλίο Just Right στην ελληνική γλώσσα, εκδόθηκε σε συνεργασία με τον εκδοτικό οίκο Nony Crow Limited.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΚΑΡΟΣ
Βουλής 4, 105 62, Αθήνα
ΤΗΛ: 210 3225152, FAX: 210 3235262
www.ikarosbooks.gr - info@ikarosbooks.gr



Ένα δώρο για τον μαθένα

Birdie Black

Εικονογράφηση:
Rosalind Beardshaw

Απόδοση:
Φίλιππος Μανδηλαράς


ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΚΑΡΟΣ



Ήταν μια χιονισμένη παραμονή Χριστουγέννων κι ο βασιλιάς
έχε βγει βόλτα στην αγορά. Καθώς γυρνούσε από μαγαζί σε μαγαζί,
η να δει: Ένα μεγάλο ρολό κόκκινο ύφασμα. Ήταν φτιαγτό και
πανέμορφο. «Ααα!» είπε. «Τι υπέροχο κόκκινο ύφασμα. Είναι τόσο
ζεστό... Τόσο Χριστουγεννιάτικο! Θα βάλω να μου ράβουν ένα
μακρό μανδύα για την πριγκίπισσα!» Κι έτσι το αγόρασε και το πήρε
μοζι του στο παλάτι.



Στο παλάτι οι ράφτρες του βασιλιά έκοβαν και έραβαν,
έκοβαν και έραβαν μέχρι το μεσημέρι.
Όταν τελείωσαν, έδειξαν στο βασιλιά τον υπέροχο
μακρύ μανδύα κι αυτός έμεινε πολύ,
μα πάρα πολύ ευχαριστημένος.



Τόλιξε τον μανδύα σ' ένα χρυσοχάρτι
και του πέρασε και μια ασπυμένα κορδέλα.
«Τι θα κάνουμε με τα ρεπάλια;» τον ρώτησε
μια από τις ράφτρες. «Μαζέψτε τα και αφήστε τα στην
πίσω πόρτα» είπε ο βασιλιάς.



Η Τζένη, μια από τις υπηρέτριες του παλατιού, είχε τελειώσει τη δουλειά της. Και ξέρετε τι βρήκε μόλις βγήκε από το παλάτι από την πίσω πόρτα για να πάει σπίτι της; Ένα μπόγο με ρετάλια από ένα κόκκινο, φωτεινό ύφασμα! «Ααα!» είπε, «Τι υπέροχο κόκκινο ύφασμα. Είναι τόσο ζεστό... Τόσο Χριστουγεννιάτικο! Και φτάνει ίσα ίσα για να ράξω ένα ωραίο παλτό για τη μαμά μου!»





Όταν η Τζένη έφτασε στο σπίτι της
άρχισε να κόβει και να ράβει,
να κόβει και να ράβει...



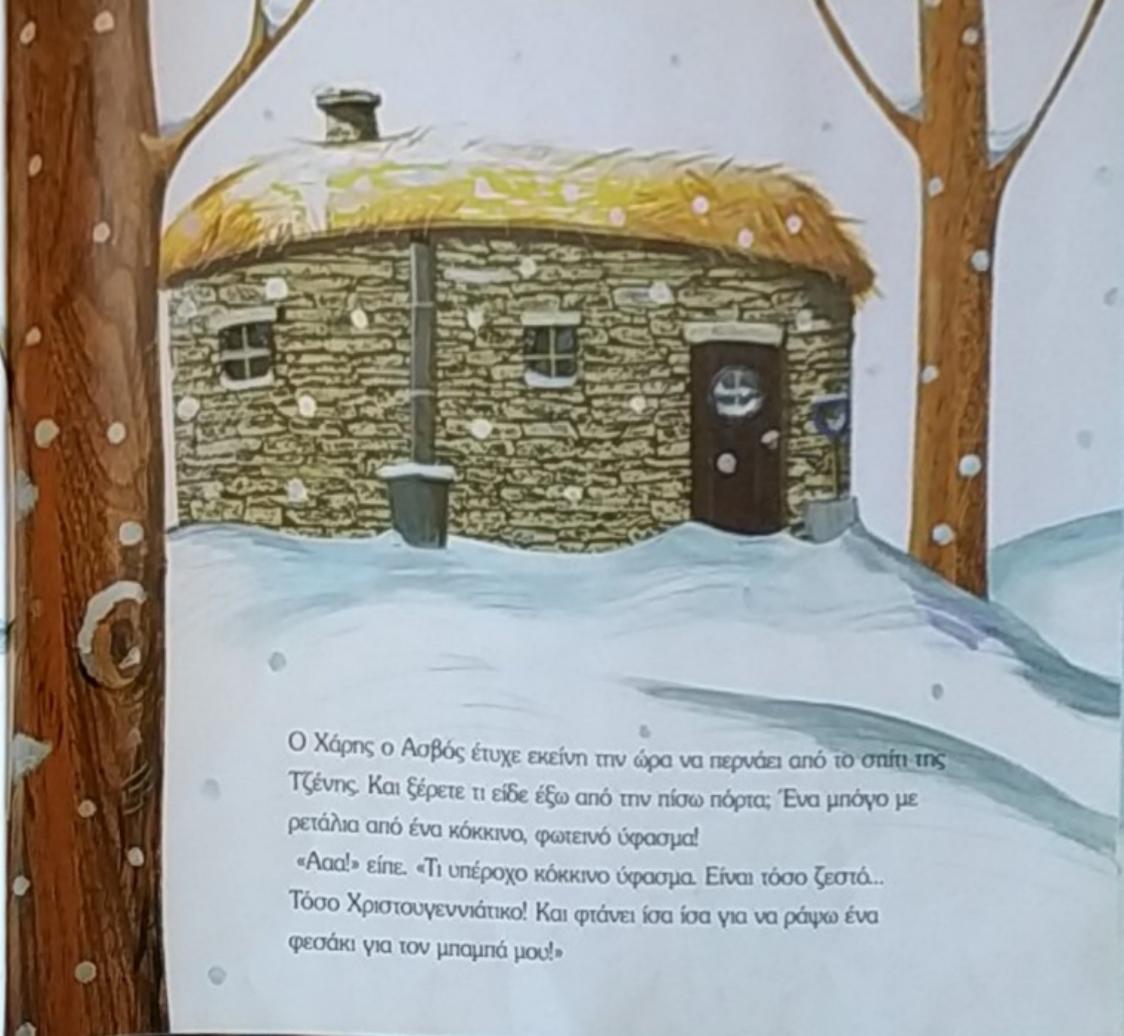
...μέχρι που το απογευματάκι
είχε ράψει ένα όμορφο κόκκινο
παλτό για τη μαμά της.



Ήταν πολύ χαρούμενη. Το πάλιξε
μέσα σε ένα κόκκινο χαρτί και
πέρασε και μια πράσινη κορδέλα.



Μετά μάζεψε τα ρετάλια
και τα έβγαλε στην πίσω πόρτα,
έτσι ώστε να μην τα δει η μαμά της.



Ο Χάρης ο Ασβός έτυχε εκείνη την ώρα να περνάει από το σπίτι της Τζένης. Και ξέρετε τι είδε έξω από την πίσω πόρτα; Ένα μπόγο με ρετάλια από ένα κόκκινο, φωτεινό ύφασμα!
«Ααα!» είπε. «Τι υπέροχο κόκκινο ύφασμα. Είναι τόσο ζεστό... Τόσο Χριστουγεννιάτικο! Και φτάνει ίσα ίσα για να ράψω ένα φεσάκι για τον μπαμπά μου!»



Όταν ο Χάρης έφτασε
στο σπίτι του
άρχισε να κόβει και να ράβει,



να κόβει και να ράβει...



...μέχρι που το ρολόι
χτύπησε έξι φορές.



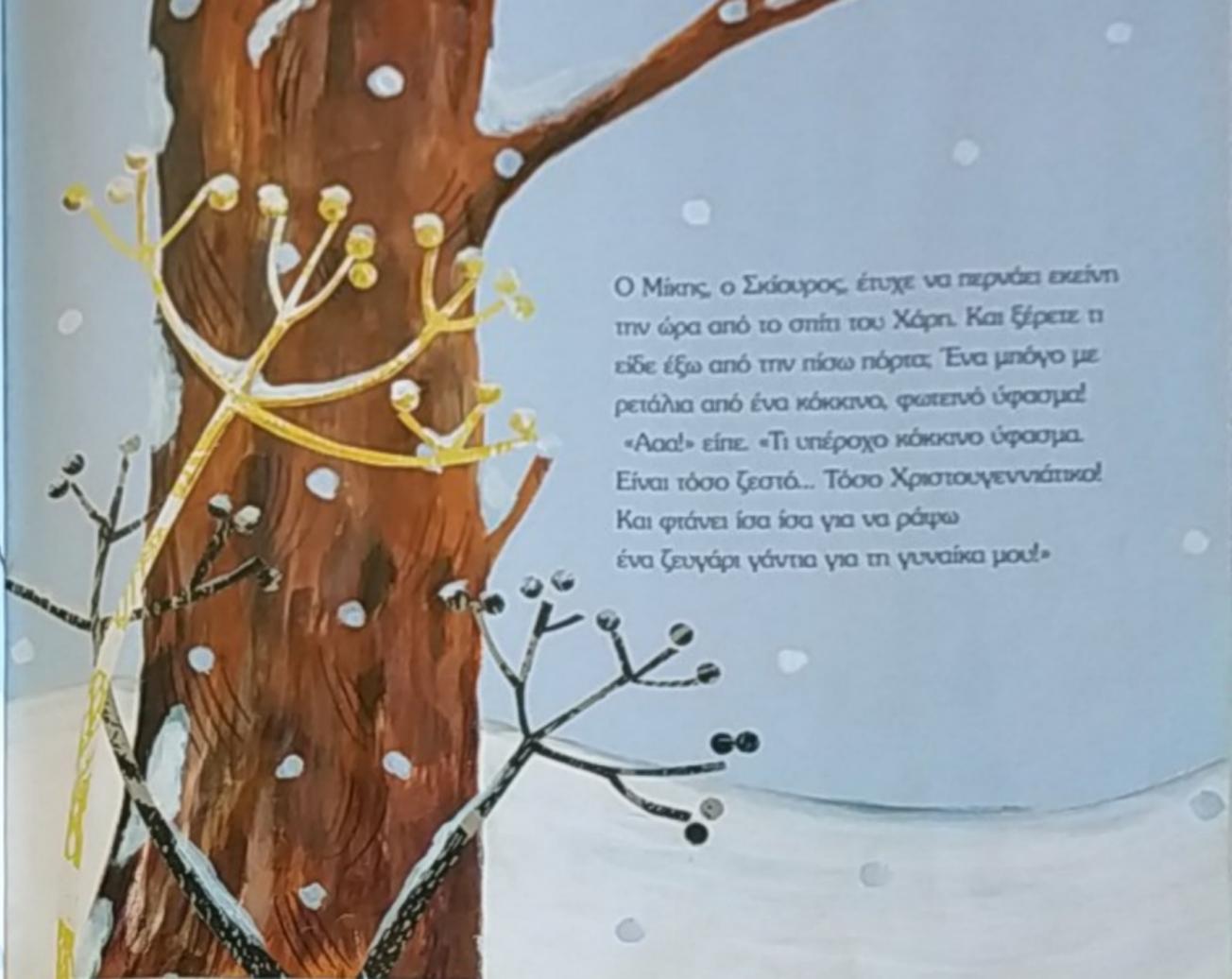
Το κόκκινο φεσάκι του
μπαμπα του ήταν έτοιμο.
Κι ήταν πανέμορφο!



Το τύλιξε μέσα σε χαρτί του
μέτρου και το έβασε με σπάγκο.



Μετά μόδεψε τα ρετάλια και
τα έβγαλε στην πίσω πόρτα.



Ο Μίκης, ο Σκίουρος, έτυχε να περνάει εκείνη την ώρα από το σπίτι του Χάρη. Και ξέρετε τι είδε έξω από την πίσω πόρτα; Ένα μπόγο με ρετάλια από ένα κόκκινο, φατενό ύφασμα! «Αα!» είπε. «Τι υπέροχο κόκκινο ύφασμα. Είναι τόσο ζεστό... Τόσο Χριστουγεννιάτικο! Και φτάνει ίσα ίσα για να ράψω ένα ζευγάρι γάντια για τη γυναίκα μου!»

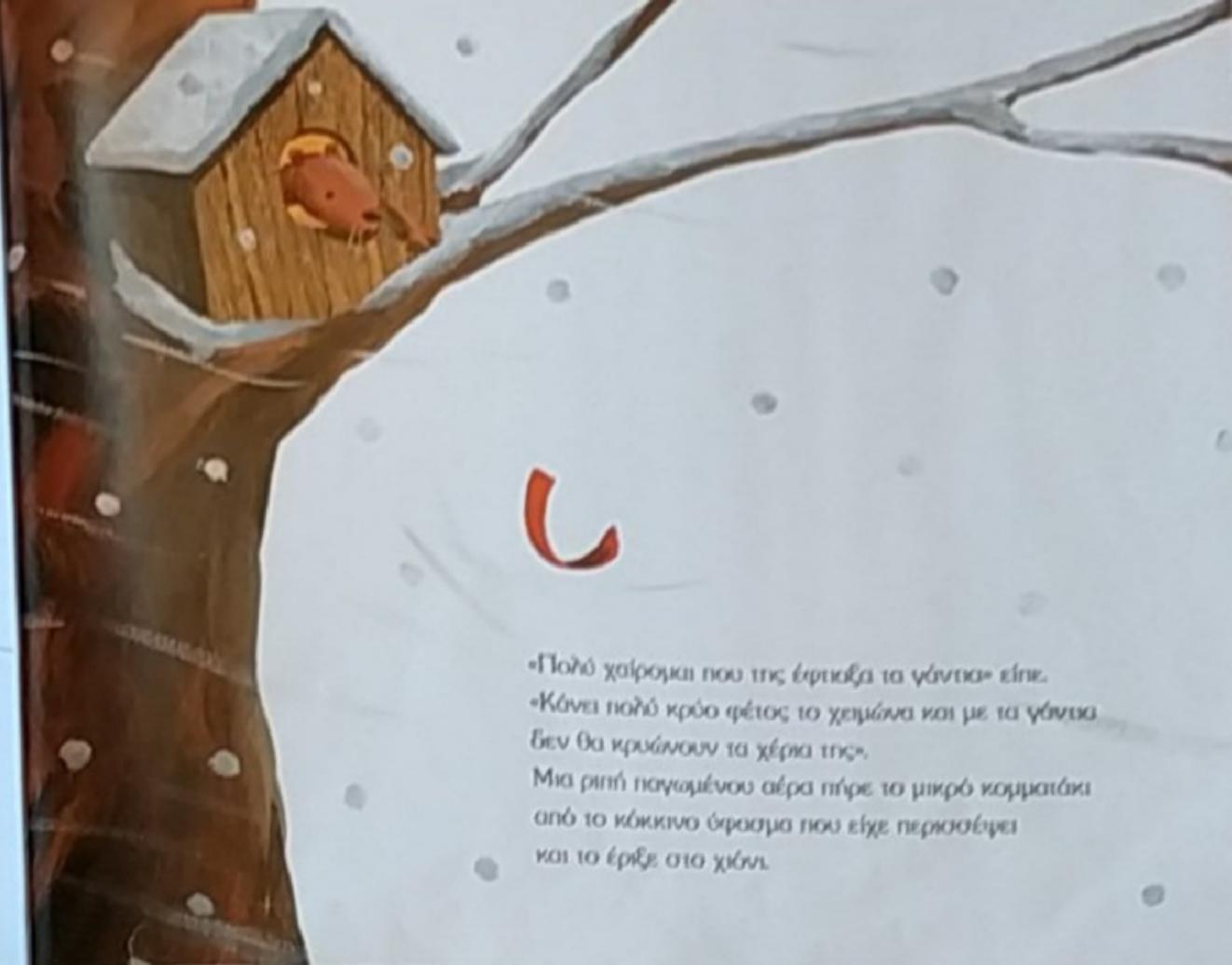


Όταν ο Μίκης έφτιαξε στο σπίτι του
άρχιζε να κόβει και να ράβει,
να κόβει και να ράβει...

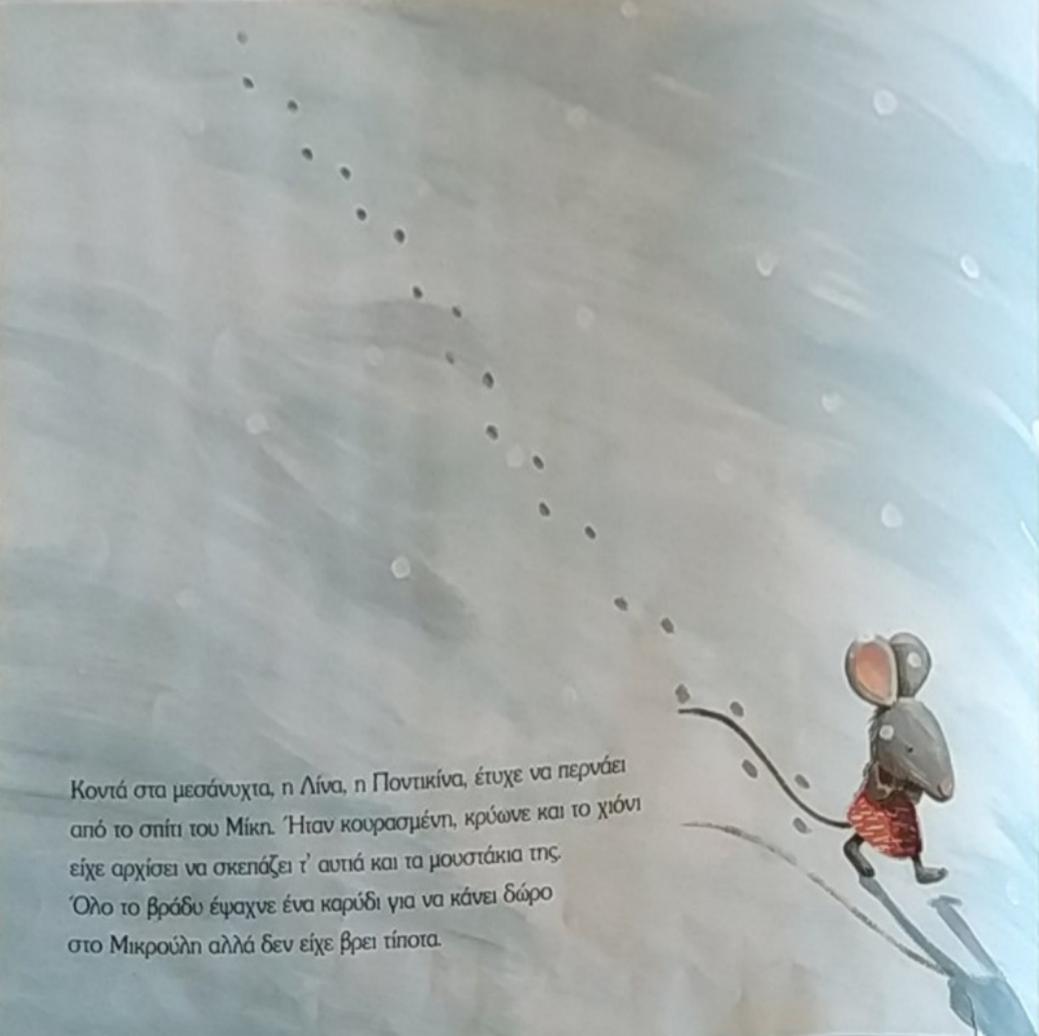
...μέχρι την ώρα που ανέβαινε το
φεγγάρι. Τότε τα κόκκινα γάντια
της γυναίκας του ήταν έτοιμα.
Κι ήταν πανέμορφα!



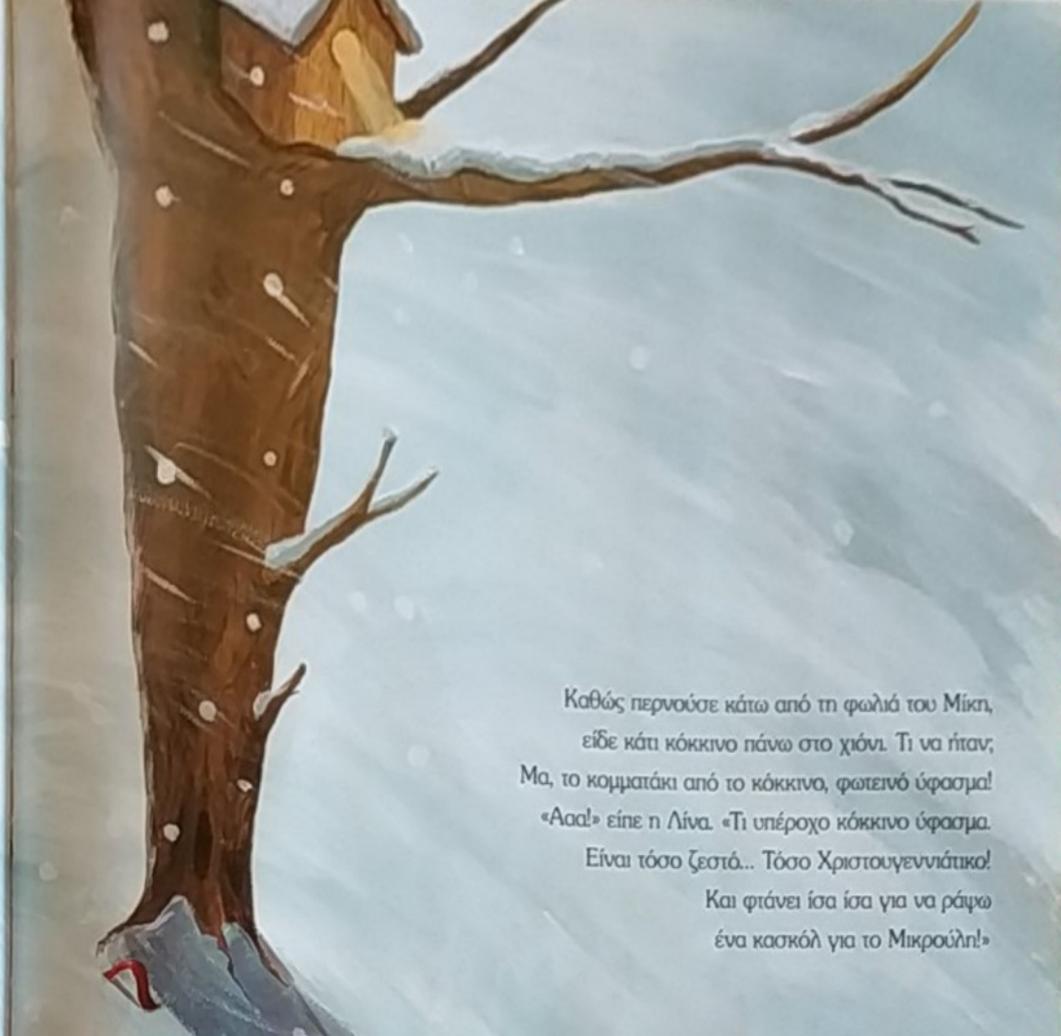
Τα τρύπησε μέσα σε ένα φύλλο
και τα έβασε μ' ένα
ξερομένο χορταράκι.



«Πολύ χαίρομαι που τις έφτιαξα τα γάντια» είπε.
«Κάνει πολύ κρύο φέτος το χειμώνα και με τα γάντια
δεν θα κρυάνουν τα χέρια της».
Μια ριπή παγωμένου αέρα πήρε το μικρό κομματάκι
από το κόκκινο όρασμα που είχε περισσέψει
και το έριξε στο χιόνι.



Κοντά στα μεσάνυχτα, η Λίνα, η Ποντικίνα, έτυχε να περνάει από το σπίτι του Μίκη. Ήταν κουρασμένη, κρύωνε και το χιόνι είχε αρχίσει να σκεπάζει τ' αυτιά και τα μουστάκια της. Όλο το βράδυ έψαχνε ένα καρύδι για να κάνει δώρο στο Μικρούλη αλλά δεν είχε βρει τίποτα.



Καθώς περνούσε κάτω από τη φωλιά του Μίκη, είδε κάτι κόκκινο πάνω στο χιόνι. Τι να ήταν; Μα, το κομματάκι από το κόκκινο, φωτεινό ύφασμα! «Αα!» είπε η Λίνα. «Τι υπέροχο κόκκινο ύφασμα. Είναι τόσο ζεστό... Τόσο Χριστουγεννιάτικο! Και φτάνει ίσα ίσα για να ράψω ένα κασκόλ για το Μικρούλη!»

Όταν η Λίνα έφτασε στο σπίτι της,
ο Μικρούλης κοιμόταν.
Έκοψε, έραψε...



έκοψε, έραψε, και την ώρα που
τελείωνε το κερύ, είχε φτιάξει ένα ζεστό
κασκόλ για το Μικρούλη.

Επειδή δεν είχε κάτι για να το τυλίξει, το διπλώσε προσεκτικά και το έβαλε
κάτω από το λεπτό κλαδάκι που είχαν για χριστουγεννιάτικο έλατο.





Το πρωί των Χριστουγέννων, η
πριγκίπισσα άνοιξε το τεράστιο
χρυσό της δάρο ...

η μαμά της Τζένης άνοιξε το
μεγάλο κόκκινο δάρο της...



ο μπαμπάς του Χάρη άνοιξε το
μικρό δεματάκι του...



η γυναίκα του Μίκη άνοιξε
το φύλλο της...



και η Λίνα έδωσε στο Μικρούλη το κασκόλ του.
Κάθε δάρο ήταν τόσο κόκκινο, τόσο ζεστό, τόσο Χριστουγεννιάτικο...

... όπως θα 'θελε ο καθένας μας να νιώθει τα Χριστούγεννα.





Πόσα δώρα μπορεί να φτιάξει κανείς μ' ένα ρολό ύφασμα
που είναι κόκκινο, ζεστό και τόσο, μα τόσο Χριστουγεννιάτικο;
Αμέτρητα!

Μια ζεστή, τρυφερή ιστορία που μιλάει για την αξία του δώρου
και τη χαρά που νιώθει ο καθένας μας όταν δίνει,
με υπέροχες εικόνες από την αναγνωρισμένη εικονογράφο
Rosalind Beardshaw.

Ένα βιβλίο που είναι προορισμένο να γίνει κλασικό.

